

Bruksela, 26 maja 2026 r.
(OR. en)

9226/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0117(NLE)

LIMITE

ANTIDISCRIM 51
COCON 25
COHOM 77
COPEN 178
DROIPEN 86
EDUC 163
FREMP 170
JAI 576
MIGR 131
SOC 263

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, w odniesieniu do wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących niektórych Stron tej Konwencji oraz w odniesieniu do wyboru członków Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, w zakresie spraw związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii

---

DECYZJA RADY (UE) 2026/...

z dnia ...

**w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej
w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy
o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
na jego 20. posiedzeniu, w odniesieniu do wniosków w sprawie
wdrożenia zaleceń dotyczących niektórych Stron tej Konwencji
oraz w odniesieniu do wyboru członków Grupy ekspertów
do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
w zakresie spraw związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 336
w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia zawarła Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwaną dalej „Konwencja”) na mocy decyzji Rady (UE) 2023/1075¹ – w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii – oraz na mocy decyzji Rady (UE) 2023/1076² – w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, w zakresie, w jakim sprawy te wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Konwencja weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 października 2023 r.
- (2) Zgodnie z art. 66 ust. 1 Konwencji zadaniem Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwaną dalej „GREVIO”) jest czuwanie nad wdrażaniem Konwencji przez jej Strony. Zgodnie z art. 68 ust. 11 Konwencji GREVIO przyjmuje sprawozdanie i wnioski dotyczące działań podjętych przez daną Stronę w celu wdrożenia postanowień Konwencji.

---

¹ Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Zgodnie z art. 68 ust. 12 Konwencji Komitet Stron (zwany dalej „Komitetem”) przyjmuje, na podstawie sprawozdania i wniosków GREVIO, zalecenia zaadresowane do Strony. Takie zalecenia zawierają rozróżnienie między działaniami, które należy podjąć jak najszybciej, czemu towarzyszy wymóg złożenia Komitetowi sprawozdania z podjętych działań w okresie trzech lat, a działaniami, które – choć ważne – nie są równorzędne pod względem pilności. Na koniec tego okresu trzech lat dana Strona składa Komitetowi sprawozdanie z podjętych działań w 10 konkretnych obszarach objętych Konwencją. Na podstawie tego sprawozdania oraz wszelkich dodatkowych informacji Komitet przyjmuje wnioski w sprawie wdrożenia tych zaleceń, przygotowane przez sekretariat Komitetu.
- (4) Oczekuje się, że na 20. posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r. Komitet przyjmie następujące projekty wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących dziewięciu Stron (zwane dalej „projektami wniosków”):
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov;
  - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov;

- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov;
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov;
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov;
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov;
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov;
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov;
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)12 prov.

- (5) Unia posiada wyłączne kompetencje do przyjmowania zobowiązań określonych w Konwencji w odniesieniu do własnych instytucji i administracji publicznej, w zakresie stosowania art. 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W pkt 305 opinii 1/19 z dnia 6 października 2021 r.³ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”) stwierdził, że znaczna część obowiązków określonych w Konwencji dotyczących podejmowania środków zapobiegawczych i ochronnych jest zasadniczo wiążąca dla Unii w odniesieniu do pracowników jej administracji oraz osób odwiedzających pomieszczenia i budynki instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii. Ponadto Trybunał Sprawiedliwości stwierdził w pkt 307 tej opinii, że Unia nie powinna ograniczać się do wprowadzenia minimalnych wymogów lub środków wsparcia, lecz sama powinna zapewnić pełne wykonanie wspomnianych wyżej zobowiązań. Jednocześnie zakres zobowiązań Unii należy interpretować z uwzględnieniem jej szczególnego charakteru i uprawnień. Administracja publiczna Unii nie ma w szczególności uprawnień z zakresu egzekwowania prawa, dlatego zalecenia dotyczące spraw związanych z egzekwowaniem prawa, takich jak wydawanie nakazów doraźnych, należy interpretować jako wymóg, aby Unia zapewniła ofiarom przestępstw bezpieczeństwo w ramach uprawnień unijnej administracji publicznej, na przykład poprzez odmowę domniemanym sprawcom wstępu do pomieszczeń jej instytucji.

---

³ Opinia 1/19 Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2021 r., Konwencja stambulska, ECLI: EU:C:2021:832.

- (6) Projekty wniosków dotyczą wdrożenia postanowień Konwencji, które stosowane są do Unii w odniesieniu do jej instytucji i administracji publicznej. Należy zatem ustalić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu w odniesieniu do spraw związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii, ponieważ projekty wniosków mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, gdyż mogą wpływać na interpretację odpowiednich postanowień Konwencji w przyszłości.
- (7) W odniesieniu do Bośni i Hercegowiny projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zharmonizowanie polityk i środków podejmowanych w celu wdrożenia Konwencji poprzez zapewnienie, aby uwzględniały one wszystkie formy przemocy wobec kobiet oraz aby były niezależnie monitorowane i oceniane (art. 7 Konwencji); optymalizacja liczby istniejących instytucji koordynujących i zapewnienie im odpowiednich środków finansowych (art. 10 Konwencji); podejmowanie starań w celu gromadzenia systematycznych, porównywalnych i zdezagregowanych danych ze wszystkich odpowiednich źródeł (art. 11 Konwencji); oraz zapewnienie, aby w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia można było niezwłocznie wydawać nakazy doraźne (art. 52 i 53 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (8) W odniesieniu do Cypru projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: podejmowanie starań w celu gromadzenia systematycznych, porównywalnych i zdezagregowanych danych ze wszystkich odpowiednich źródeł (art. 11 Konwencji); oraz zapewnienie, aby właściwe organy mogły w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia wydawać niezwłocznie zakazy zbliżania się i kontaktu oraz nakazy doraźne oraz aby przestrzeganie takich zakazów i nakazów było monitorowane i egzekwowane (art. 52 i 53 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (9) W odniesieniu do Estonii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby w odpowiednich politykach i środkach uwzględniono wszystkie formy przemocy wobec kobiet wchodzące w zakres stosowania Konwencji oraz aby ich wdrażanie opierało się na uwzględnieniu aspektu płci w pojmowaniu przemocy, a także aby oceniano wpływ tych polityk i środków (art. 7 Konwencji); oraz zapewnienie, aby praktyka w zakresie nakazów doraźnych była zgodna z Konwencją (art. 52 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (10) W odniesieniu do Gruzji projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby wszystkie odpowiednie polityki i środki opierały się na uwzględnieniu aspektu płci w pojmowaniu przemocy oraz aby ich wpływ podlegał systematycznej ocenie (art. 7 Konwencji); zapewnienie zinstytucjonalizowanych struktur współpracy i koordynacji działań właściwych instytucji w celu zapewnienia wielopodmiotowej, skoordynowanej reakcji na wszystkie formy przemocy wchodzące w zakres stosowania Konwencji (art. 18 Konwencji); zapewnienie dostępności schronisk (art. 23 konwencji); oraz unikanie zbędnych procedur i praktyk, które mogą prowadzić do ponownej traumatyzacji ofiar (art. 49 i 50 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (11) W odniesieniu do Niemiec projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie współpracy i koordynacji działań wszystkich odpowiednich podmiotów we wdrażaniu polityk i środków służących zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w każdej formie, a także zapewnienie wielopodmiotowej i skoordynowanej reakcji bez dyskryminacji (art. 7 Konwencji); oraz zapewnienie, aby wszystkie właściwe podmioty gromadziły zdezagregowane dane (art. 11 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (12) W odniesieniu do Islandii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby krajowy organ koordynujący otrzymał wyraźny mandat do pełnienia swoich funkcji i dysponował odpowiednimi zasobami (art. 10 Konwencji); oraz zapewnienie systematycznej i uwzględniającej aspekt płci oceny ryzyka (art. 49, 50 i 51 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (13) W odniesieniu do Norwegii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby krajowe dokumenty programowe były dobrze skoordynowane i stanowiły holistyczną odpowiedź na wszelkie formy przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 7 Konwencji); zapewnienie gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 Konwencji); oraz zapewnienie właściwym organom możliwości wydawania nakazów doraźnych w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia (art. 52 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (14) W odniesieniu do Rumunii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie współpracy i koordynacji działań wszystkich właściwych podmiotów wdrażających polityki i środki mające na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 7 Konwencji); zapewnienie odpowiednich środków finansowych na realizację odpowiednich polityk i środków oraz trwałe finansowanie organizacji pozarządowych wspierających ofiary (art. 8 Konwencji); oraz zapewnienie gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (15) W odniesieniu do Szwajcarii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie odpowiedniego finansowania właściwych polityk i środków oraz trwałego finansowania organizacji świadczących specjalistyczne usługi wsparcia dla kobiet będących ofiarami przemocy (art. 8 Konwencji); kontynuowanie starań w celu poprawy gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 Konwencji); oraz zapewnienie ofiarom przemocy i ich dzieciom dostępu do specjalistycznych schronisk w całym kraju (art. 22 i 23 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (16) Oczekuje się, że Komitet podczas swojego 20. posiedzenia w dniu 2 czerwca 2026 r. wybierze pięciu członków GREVIO. Jeśli zostaną oni wybrani, będą sprawować swoje funkcje w okresie od 1 września 2026 r. do 31 sierpnia 2030 r. Zgodnie z art. 66 Konwencji GREVIO składa się z nie więcej niż 15 członków. Komitet wybiera ich na czteroletnią kadencję spośród kandydatów zaproponowanych przez Strony, z możliwością jednorazowego ponownego wyboru. Członkowie GREVIO są wybierani spośród obywateli Stron, z uwzględnieniem równowagi płci i równowagi geograficznej, a także multidyscyplinarnej wiedzy w obszarze zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.
- (17) Jako członek Komitetu Unia dysponuje pięcioma głosami w odniesieniu do zaplanowanych wyborów pięciu członków GREVIO. Komitet wybierze tych pięciu członków GREVIO spośród 15 kandydatów zgłoszonych przez 13 Stron. 11 spośród tych 13 zgłaszających państw to państwa członkowskie Unii. Jako że wszyscy zgłoszeni kandydaci mają obszerne multidyscyplinarne doświadczenie w obszarze zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, jak określono w dokumencie IC-CP(2026)2, stanowiskiem Unii powinno być wstrzymanie się od głosu w tych wyborach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron ustanowionego na podstawie art. 67 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, polega na:

- 1) niezgłaszaniu sprzeciwu wobec przyjęcia następujących aktów:
  - a) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov;
  - b) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov;
  - c) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov;
  - d) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov;

- e) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov;
  - f) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov;
  - g) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov;
  - h) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov;
  - i) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)12 prov;
- 2) wstrzymaniu się od głosu w wyborach pięciu członków Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (GREVIO).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ....

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca
